

KIERNOZIĆ (1) *vb impf*

inf kiernozić.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Odczuwać lub zaspokajać popęd płciowy (o świniach): Subo, est porcorum cum libidine exercent aut appetunt, Slinić fie krzekać/ kiernozować álbo kiernozić. Transfertur etiam ad alia animalia. *Mqcz* 426a.

Synonimy: krzekać, ślinić się.

Formacje współrdzenne: kiernozać; kiernozować.

KW